



**Leidschendam/Zeist**  
1 februari 2017

**Kenmerk**  
VGT-17.012

**E-mail**  
vandijken@rndweb.nl

**Betreft**

Rondetafelgesprek Textiel d.d. 6 februari 2017

Geachte leden van de Commissie Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking,

Via dit schrijven willen Inretail en VGT mede namens MODINT een schriftelijke bijdrage leveren ter voorbereiding op het rondetafelgesprek over textiel op maandag 6 februari 2017. Tijdens het gesprek zullen Femke den Hartog (Inretail) en Jeroen van Dijken (VGT) een nadere mondelinge toelichting geven en vragen beantwoorden.

Het convenant Duurzame Kleding en Textiel

Meer dan 50 bedrijven, de overheid, vakbonden en maatschappelijke organisaties gaven in 2016 het startschot voor verdere verduurzaming van de textiel- en kledingsector. Met de ondertekening van het convenant Duurzame Kleding en Textiel werd de vervolgstap gezet op het plan dat de Nederlandse sector in 2013 presenteerde. Alle belanghebbenden trekken gezamenlijk op onder de paraplu van het convenant om problemen rond arbeidsrechten, milieu en dierenwelzijn aan te pakken. Dit betekent dat ook lokale vakbonden en partijen betrokken worden. Deze samenwerking met één gedeelde agenda is uniek in de wereld, maar gelukkig begint het al langzaam navolging te vinden.

De verwachtingen van het convenant zijn hoog. Terecht, want veel moet en kan nog verbeterd worden. De afgelopen jaren zijn al goede stappen gezet. Soms is de aanleiding een trieste, zoals het instorten van de textiel fabriek in Bangladesh in 2013. Dit leidde tot een internationale samenwerking van bedrijven en vakbonden: het Accord. Nederlandse bedrijven actief in Bangladesh sloten zich hier ook bij aan. Hoe verschrikkelijk de aanleiding mag zijn, het heeft in Bangladesh tot veel positieve veranderingen geleid. Die fabrieken die nu met hulp van onder meer de Nederlandse overheid en bedrijven de zaken beter op orde hebben, zien dat ze veel klandizie hebben. Dat zij worden beloond voor het creëren van een veiliger werkplek en het tegengaan van watervervuiling. Uiteindelijk wint iedereen daarbij.

Desalniettemin blijft de uitdaging groot. Verduurzamen van de internationale modeketen is complex. Maar gezamenlijk kunnen we het aanpakken, zo is de overtuiging van de bedrijven en de partijen bij het convenant. Inmiddels werken meer dan 70 bedrijven samen met de overheid en de andere partners om de schouders eronder te zetten. De aanleiding voor het convenant, was de overtuiging van een groep bedrijven dat samengewerkt moet worden. In 2012 is dit gestart door samenwerking te zoeken als bedrijven onderling. Andere partijen werden uitgenodigd om met het bedrijfsleven te werken aan bijvoorbeeld meer transparantie en de aanpak van kinderarbeid. Met het convenant worden de krachten gebundeld en werken alle partijen samen op basis van één gedeelde agenda.

### Rol van wet- en regelgeving in verduurzaming ketens

Een deel van de Tweede Kamer en het Europees Parlement heeft de wens om wetgeving op het vlak van verantwoord ondernemen in te voeren. Als sector geloven wij dat regelgeving een remmend effect zal hebben op de duurzaamheidsinitiatieven van de sector. Volgens ons zal regelgeving altijd inhouden dat een minimum set aan eisen wordt opgesteld, die in geen geval het niveau en de inhoud van de OESO-richtlijnen kan hebben.

Met het convenant Duurzame Kleding en Textiel hebben wij al een derde van onze sector vrijwillig achter ambitieuze duurzaamheidsdoelen geschaard. Het kennen van de productieketen en samenwerking is de basis van deze aanpak. Verder kent het convenant een onafhankelijk klachten- en geschillenmechanisme en onafhankelijke toetsing door een secretariaat en toezicht door alle betrokken partijen. Een unieke afspraak die volgens ons niet in wetgeving te vatten is. De deelnemers aan het convenant bevinden zich veelal in het peloton. Wij willen meer bedrijven aansluiten en hebben daar duidelijke doelen in gesteld. In 2018 moet minimaal 50% van de sector zijn aangesloten en in 2020 minimaal 80%. Mogelijke wetgeving zal deze bedrijven niet motiveren zich aan te sluiten bij het vooruitstrevende convenant, maar leiden tot minimale en uiteindelijk minder effectieve inspanningen om te voldoen aan een wet.

In het Europees Parlement is in januari 2017 door mevrouw Sánchez Caldentey een voorstel ingediend om wetgeving in te voeren rond onder meer transparantie en *due diligence*. Deze roep om wetgeving is niet nieuw, meerdere voorstellen en oproepen zijn de afgelopen jaren gedaan. Toch vinden wij het wel zorgelijk. Naar onze overtuiging zal wetgeving niet kunnen leiden tot een structurele impact en verbetering van omstandigheden voor mens, dier en milieu in productieketens. Zeker niet als verschillende wetten delen van de verduurzaming van productieketens beogen te regelen. Een wet die transparantie beoogd, een wet die gericht is op de aanpak van kinderarbeid en een mogelijk voorstel gericht op de aanpak van dwangarbeid leidt tot versplintering. Een succesvolle aanpak vereist samenwerking tussen overheden, ondernemingen, vakbonden en maatschappelijke organisaties met een duidelijke agenda en integrale aanpak. Precies zoals wij in Nederland via onder meer het convenant Duurzame Kleding en Textiel doen.

Mevrouw Sánchez Caldentey hebben wij tezamen met onze Duitse collega brancheorganisatie Handelsverband Deutschland (HDE) gevraagd de Europese Commissie op te roepen nationale initiatieven zoals het Nederlandse convenant en het Duitse Bündniss te steunen. De Europese Commissie zou volgens ons de ontwikkeling van nationale multistakeholder initiatieven moeten bevorderen, omdat zij de bouwstenen voor een Europese aanpak zijn. Deze aanpak moet gericht zijn op het vergroten van de impact van deze initiatieven. Wij willen u als Tweede Kamerlid oproepen deze beweging eveneens te steunen.

---